
JEDNOISTOTNY (6) ai

e oraz oba o *prawdopodobnie jasne (tak w jedno i w istotny)*.

sg m N jednoistotny (4). ◇ A jednoistotn(e)go (1). ◇ I jednoistotnym (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

teol. *Wspólnej istoty (o osobach Trójcy Świętej); coessentialis Łac sr (6) : iż Duch S. pochodzi od oycá y od fyná [...]/ przez fyná iáko iednoifotnego y iednoprzyrodzonego. SkarJedn 292.*

Wyrażenie: »jednoistotny Ojcu, z Ojcem« (4 : 1): Duch S. nieftworzony práwy Bog obiemá [Ojcu i Synowi] iednoifotny ieft. SkarJedn 279, 278; SkarŻyw 57, 393; [Aryjanie] Syná zwác niehcą iednoifotnym z Oycem/ áby tenże Bog był ieden z Oycem. SkarKaz 486a.

Cf **JEDNOISTNY**

LW